

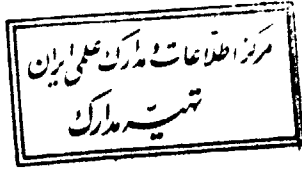
179.2

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده مهندسی مکانیک

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد

«گرایش حرارت و سیالات»

تحت عنوان:

حل جریان پتانسیل سه بعدی در مجاری با مقطع مستطیل شکل

بروش عددی

زیر نظر:

دکتر محمد سعید سعیدی

توسط:

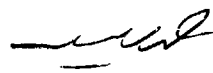
عباس مشیری

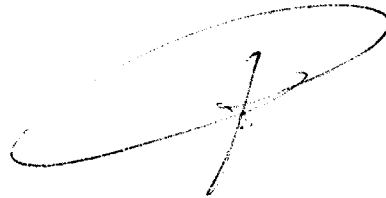
آبان ۱۳۶۸

۱۹۹۰۲

" بسم الله الرحمن الرحيم "

پایان نامه آقای عباس مشیری در جلسه مورخ ۱۳۶۸/۸/۱۶ کمیته پایان نامه
متشکل از اساتید ذیل مورد بررسی و تائید قرار گرفت .

۱ - آقای دکتر محمدسعید سعیدی استاد راهنمای رساله

۲ - آقای دکتر مجید ملکی استاد کمیته تخصصی

۳ - آقای دکتر محمدسعید سعیدی مسئول کمیته کارشناسی ارشد دانشکده

*** قدردانی

باتشکر و قدردانی فراوان از آقای دکتر محمد سعید سعیدی استاد محترم پروژه که همواره مشوق اینجانب بوده و در مراحل مختلف این پروژه مرایاری کرده‌اند و با قدردانی از آقای مهندس رضوی که در برنامه‌های کامپیوتری این پروژه کمک بسیاری کرده‌اند.

*** خلاصه

حل عددی جریان غیرلزج تراکم ناپذیر و غیر چرخشی (جریان پتانسیل) از داخل نازل با سطح مقطع مستطیل شکل هدف این پروژه است. این بررسی به دوروش صورت پذیرفته است.

روش اول بر اساس تقریب اختلافهای محدود (Finite Difference) بر روی معادله لاپلاس است. در این روش شبکه متعامد بوده و ۲۴ نوع نوع نقطه مختلف که روابط پیوستگی متفاوتی دارند در نازل و دو قسمت ثابت ابتدائی و انتهائی آن شناسائی شده است. پس از اعمال روابط پیوستگی برای آنها و حل دستگاه معادلات جبری حاصله به روش گوس سایدل، تابع پتانسیل سرعت در نقاط مختلف کانال بدست آمده و از روی آن سرعت محاسبه شده است.

در روش دوم شبکه متعامد نیست بلکه به موازات جسم و منطبق بر بدنه است که در این حالت با یک انتقال، هر سلول بصورت مکعب شکل درمی آید. در این روش ۹ نوع نقطه که یکی از آنها داخلی و بقیه مرزی هستند شناسائی شده است. معادله پیوستگی برای نقاط مختلف کانال نوشته شده و به روش گوس سایدل این معادلات با هم حل شده اند و نتایج پتانسیل سرعت و از روی آن سرعت در نقاط مختلف بدست آمده است.

نتایج حاصل از اجرای برنامه نشان می دهد که روش دوم حتی با تعداد نقاط کمتری، قادر به نشان دادن ویژگیهای جریان بوده و بقاء جرم را با دقت بهتری ارضاء می کند.

* فهرست مطالب *

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۱	فصل اول : توضیحات مربوط به نازل
۱	۱-۱ : مقدمه
۲	۱-۲ : حل عددی
۵	۱-۳ : مقدمه طرح نازل
۷	۱-۴ : مطالعات تحلیلی
۱۰	فصل دوم : نازل با سطح مقطع مستطیل شکل (روش شبکه متعامد)
۱۰	۲-۱ : توضیح در مورد نوع شبکه و خلاصه روش
۱۲	۲-۲ : معادلات اختلاف محدود
۴۲	۲-۳ : شرح برنامه کامپیوتری
۴۶	فصل سوم : نازل با سطح مقطع مستطیل شکل (روش شبکه منطبق بر بدنه)
۴۶	۳-۱ : خلاصه روش
۴۷	۳-۲ : روش انتقال
۴۸	۳-۳ : ضرایب انتقال
۵۰	۳-۴ : روابط انتقال برای جریان سیال
۵۳	۳-۵ : روابط پیوستگی در سیستم انتقال یافته و برای نقاط داخلی
۵۷	۳-۶ : رابطه پیوستگی برای نقاط مرزی
۶۸	۳-۷ : شرح برنامه کامپیوتری
۷۱	فصل چهارم : بحث و نتیجه گیری و نتایج
۷۱	۴-۱ : نتایج محاسبات روش شبکه متعامد
۷۹	۴-۲ : نتایج محاسبات روش شبکه منطبق بر بدنه
۸۰	۴-۳ : بحث و نتیجه گیری
۸۴	ضمائم
۱۱۸	مراجع و مآخذ

* توضیحات مربوط به نازل *

۱-۱ : مقدمه

بر اساس نظریه نیوتن جهت بررسی تجربی حرکت یک جسم در سیال دوروش و جود دارد. یکی اینکه جسم با سرعت در داخل سیال عبور کند و یکی اینکه جسم ساکن باشد و سیال با همان سرعت از روی آن عبور داده شود. از زمانی که اهمیت پی بردن به چگونگی و اثرات جریان سیالات حول اجسام احساس شد، بخصوص پیشبرد فعالیت‌های هوانوردی، هر دوروش فوق در عمل بکار گرفته شده است.

بنیامین رابینز ریاضیدان انگلیسی قرن هیجدهم، نخستین فردی بود که با استفاده از یک بازوی گردنده و اتصال اشکال مختلف به نوک پره‌های آن در جهات متفاوت اثرات حرکت هوا در آنها را بررسی کرد. روش استفاده از بازوهای گردنده تا پایان قرن نوزدهم جهت آزمایش مرسوم بود. رفته رفته با پیشرفت تکنیک‌های ساخت و اطلاعات علمی تونل‌های باد نیز متداول شد که در آنها با ثابت نگه داشتن جسم مورد آزمایش، سیال را در سرعت مورد نظر به حرکت درمی‌آورند. و پارامترهای مورد نیاز (فشارها، درجه حرارتها، نیروهای ایرودینامیکی لیفت، دراگ و ممانهای اعمال شده روی جسم در جهات مختلف) را اندازه‌گیری می‌کنند.

قدیمی‌ترین تونل باد در سال ۱۸۷۱ توسط فرانکون هام یعنی حدود سی سال قبل از نخستین پرواز هواپیما بوسیله برادران رایت ساخته شد و پس از اینکه رینولدز از دانشگاه منچستر آمریکا نشان داد که ساختمان و شکل جریان هوا در اطراف یک هواپیمای مدل (با شکل مشابه هواپیمای واقعی) عیناً مشابه جریان حول هواپیمای واقعی است، برادران رایت موفق شدند در سال ۱۸۹۹ نخستین ماشین پرنده را بسازند و ایشان خیلی زود دریافته‌اند

که نیا زبیه یک تونل با ددا رند . اولین تونل با د آنها از یک محفظه مکعب مستطیل شکل تشکیل شده بود که با یک فن و دو عضو تنظیم کننده جریان مجهز بود . نتایج کاری ایمن تونل بقدری برایشان مفید بود که یک نمونه کا ملترو بزرگتر آنرا ساختند و به کمک همین تونل با د بود که طرح اولین هوا پیمای سرنشین دار را ارائه کردند . سپس در سالهای وقوع جنگ جهانی اول و پس از آن در اروپا و آمریکا آزمایشگاههای متعددی در صنایع هوا نوردی بکار گرفته شدند . بطوریکه در دهه ۴۰ قرن بیستم مسئله گذشتن سرعت هوا پیمای از سرعت صوت به میان آمد و تونلهای با د مناسب جهت آزمایش روی سرعتهای مافوق صوت نیز بکار گرفته شد و در آغاز عصر فضا و فعالیتهای فضائی نیاز به بررسی راکتها و موشکها احساس شد و امروزه حرکت در سرعتهای ماوراء صوت و استفاده از تونلهای بادی که قادر به تأمین چنین سرعتهای باشند امری عادی می باشد .

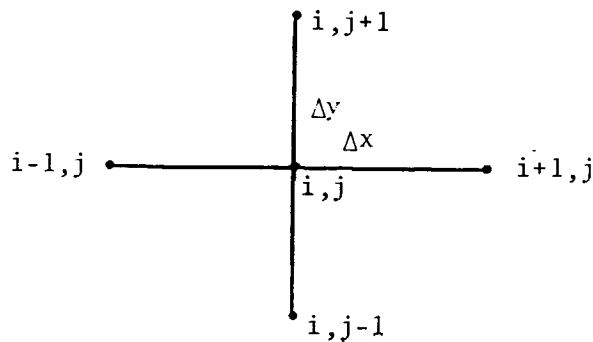
استفاده از تونلهای با د به دلیل توانائی استفاده از مدلها ، یک روش آزمایش سریع ، اقتصادی و دقیق برای تحقیقات ایرودینامیک می باشد . لذا امروزه تونلهای باد یکی از پراهمیت ترین وسائل آزمایشگاهی در زمینه ایرودینامیک هستند که جهت استخراج اثرات جریان یک سیال همچون هوا روی هوا پیمایها ، موشکها ، ساختمانها ، پلها ، دکلهای انتقال برق ، کشتیها ، زیردریایها ، دودکشها ، آنتنهای رادار ، پرواز پرندگان و . . . استفاده می گردند و به همین جهت در آزمایشگاههای تحقیقاتی مراکز دانشگاهی ، نظامی و صنعتی انواع مختلف تونلهای با د را می توان یافت که بسته به نوع کاربرد ، قیمت ، دقت مورد نیاز و تکنولوژی ساخت متنوع می باشند .

۱-۲ : حل عددی (Finite difference)

تکنیک اختلاف محدود برای حل معادلات دیفرانسیل جزئی حدود یک قرن است که توسط ریاضیدانان مورد بحث قرار گرفته است . ولی تا موقعی که کامپیوترهای دیجیتال ساخته

نشده بود حلهای اختلاف محدود عملی نشده بود. امروزه روش اختلاف محدود در دینا میسک سیالات عددی کاربرد وسیعی دارد. حلهای اختلاف محدود برای جریان سیالات مختلف امروزه در صنعت و در مورد تحقیقات مدرن ایرودینا میکی مورد استفاده قرار گرفته است. مخصوصاً این حلهای انقلابی در تحلیل جریان تراکم پذیر وجود آورده اند.

تکنیک اختلاف محدود، اختلافهای جبری هستند که مشتقهای جزئی مختلف را که در معادلات دیفرانسیل حاکم بر حرکت سیال وارد می شوند بیان می کنند. برای مثال شبکه مستطیلی را که در شکل ۱-۱ نشان داده شده است در نظر بگیرید. نقاط مختلف شبکه توسط اندیس i در جهت x و اندیس j در جهت y مشخص شده اند. اگر نقطه (i, j) را در نظر بگیریم نقطه سمت راست آن $(i+1, j)$ و نقطه سمت چپ آن $(i-1, j)$ و همینطور نقطه بالای $(i, j+1)$ و $(i, j-1)$ و نقطه در سمت پائین آن $(i, j-1)$ می باشد. فاصله بین نقاط در جهت x با Δx و در جهت y با Δy نشان داده می شود. در حال حاضر شبکه ای سروکار داریم که در آن Δx ها و Δy های مختلف در آن با هم برابرند $\Delta x \neq \Delta y$.

شکل ۱-۱: نمایش یک شبکه مستطیلی

یک بسط سری تیلور برای مؤلفه افقی سرعت حول نقطه (i, j) در جهت x در نظر

می گیریم.

$$u_{i+1, j} = u_{i, j} + \left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i, j} \Delta x + \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2}\right)_{i, j} \frac{(\Delta x)^2}{2}$$

از معادله ۱-۱ در حال حاضر به این نتیجه می رسیم که معادله از دقت درجه دوم می باشد، چون

عبارات $(\Delta x)^3$ و $(\Delta x)^4$ کوچک فرض شده و حذف شده اند. اگر فقط دقت درجه اول مورد

نظر باشد ، معادله بصورت زیر درمی آید :

$$u_{i+1,j} = u_{i,j} + \left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} \Delta x + \dots$$

با حل معادله برای $\frac{\partial u}{\partial x}$ داریم :

$$\left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} = \frac{u_{i+1,j} - u_{i,j}}{\Delta x}$$

رابطه ۱-۳ یک اختلاف جبری است (ازدقت درجه اول) مشتق جزئی $\left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j}$ را ارائه می دهد . این شکل خاص معادله ۱-۳ اختلاف روبه جلو (Forward difference) نامیده می شود .

مشابه رابطه ۱-۱ اگر برای Δx منفی نوشته شود ، خواهیم داشت :

$$u_{i-1,j} = u_{i,j} + \left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} (-\Delta x) + \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2}\right)_{i,j} \left(\frac{\Delta x^2}{2}\right)$$

که برای دقت درجه اول بصورت زیر نوشته می شود :

$$u_{i-1,j} = u_{i,j} - \left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} \Delta x$$

اگر رابطه بالا را برای $\frac{\partial u}{\partial x}$ حل کنیم ، بدست خواهیم آورد :

$$\left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} = \frac{u_{i,j} - u_{i-1,j}}{\Delta x}$$

رابطه ۱-۴ یک اختلاف روبه عقب (Rearward difference) برای مشتق رانشان می دهد . در رابطه ۱-۳ و ۱-۵ ارائه اختلاف محدود برای مشتق $\frac{\partial u}{\partial x}$ در نقطه i, j هستند . آنها هر دو از دقت درجه اول هستند . یک اختلاف محدود از دقت درجه دوم می تواند با کم کردن در رابطه ۱-۱ و ۱-۴ بدست بیاید .

$$u_{i+1,j} - u_{i-1,j} = 2 \left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} \Delta x$$

که با حل کردن برای $\frac{\partial u}{\partial x}$ بدست می آید :

$$\left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} = \frac{u_{i+1,j} - u_{i-1,j}}{2\Delta x}$$

رابطه ۱-۸ را اختلاف مرکزی می نامند . و از دقت درجه دوم است چون از دو رابطه با دقت درجه دوم بدست آمده است .

به همین ترتیب برای مشتق اول در جهت y بدست می آید :

$$\left(\frac{\partial u}{\partial y}\right)_{i,j} = \begin{cases} \frac{u_{i,j+1} - u_{i,j}}{\Delta y} & \text{اختلاف روبه جلو} \\ \frac{u_{i,j} - u_{i,j-1}}{\Delta y} & \text{اختلاف روبه عقب} \\ \frac{u_{i,j+1} - u_{i,j-1}}{2\Delta y} & \text{اختلاف مرکزی} \end{cases}$$

مشتق دوم سرعت در نقطه i, j بصورت زیر بدست می آید. با بدست آوردن $\frac{\partial^2 u}{\partial x^2}$ از رابطه

۱-۱ داریم :

$$\left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2}\right)_{i,j} \frac{\Delta x^2}{2} = u_{i+1,j} - u_{i,j} - \left(\frac{\partial u}{\partial x}\right)_{i,j} \Delta x$$

با قرار دادن بجای $\frac{\partial u}{\partial x}$ از رابطه ۱-۸ به رابطه زیر می رسیم :

$$\left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2}\right)_{i,j} \frac{\Delta x^2}{2} = u_{i+1,j} - u_{i,j} - \frac{u_{i+1,j} - u_{i-1,j}}{2\Delta x}$$

$$\left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2}\right)_{i,j} = \frac{u_{i+1,j} - 2u_{i,j} + u_{i-1,j}}{\Delta x^2}$$

برای جهت y به رابطه مشابهی می رسیم :

$$\left(\frac{\partial^2 u}{\partial y^2}\right)_{i,j} = \frac{u_{i,j+1} - 2u_{i,j} + u_{i,j-1}}{\Delta y^2}$$

۱-۳ : مقدمه طرح نازل

اصولا "شتاب گرفتن جریانی که وارد نازل می گردد بخاطر اهداف زیر می باشد :

۱- کاهش غیریکنواختیهای جریان متوسط جهت ایجاد یکنواختی در پروفیل سرعت ورودی به قسمت آزمایش تونل باد .

۲- کاهش سطح اغتشاش نسبی (Relative turbulence)

۳- کاستن از بارها و تلفات دینامیکی در صافیهای تونل باد .

مهمترین پارامترها برای تعیین دامنه اثرات فوق نسبت تراکم (CR) یعنی

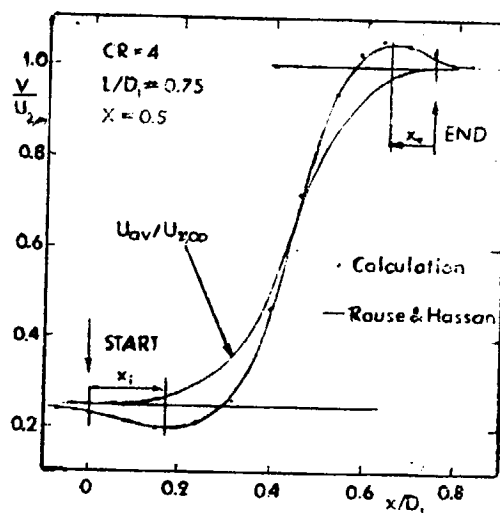
نسبت سطح مقطع ورودی به خروجی نازل می باشد . با مشخص شدن CR دپا را متر مهم دیگر

وجود دارد که عبارتند از شکل و طول نازل که این پارامترها کنترل کننده یکنواختی

پروفیل سرعت خروجی ورشدلایه مرزی می باشند. فضای اشغالی و هزینه ساخت نیز در انتخاب ابعادنازل در نظر گرفته می شوند.

یکنواختی سرعت و خروجی :

می توان نشان داد که حتی با انتقال ملایم دیواره نازل به قسمت آرایش ، در همه نازل های با طول محدود سرعت در نزدیکی دیواره بصورت یکنواختی زیاد نمی شود بلکه دارای یک مینیمم موضعی در نزدیکی ناحیه ورودی و یک ماکزیمم موضعی در نزدیکی مجرای خروجی می باشد. این روند در نازل های با جریان مادون صوت مشاهده می شود زیرا معادلات حاکم بر جریان بیضوی بوده لذا تراکم خطوط جریان بر ناحیه مستقیم بالادست جریان اثر گذاشته و آنها را مجبور به انحنا می کند و این انحنا خط جریان ، یک پروفیل سرعت غیر یکنواخت را در ناحیه مستقیم فراهم می کند. در نتیجه یک کاهش در نزدیکی ابتدای نازل و یک افزایش در نزدیکی دیواره انتهای نازل را به همراه دارد. داشتن مینیمم و ماکزیمم سرعت سبب ایجاد نواحی با گرادیان فشار معکوس ($\frac{\partial P}{\partial x} > 0$) می کند که می تواند منجر به جدائی جریان شود. همچنین در نتیجه توزیع سرعت نشان داده شده در شکل ۱-۲ در

شکل ۱-۲: توزیع سرعت روی دیواره و توزیع سرعت یک بعدی [۴]

نزدیکی دیواره و در خروجی نازل پروفیل سرعت خروجی همیشه غیریکنواخت می باشد و در نازل های با طول کوتاه این غیریکنواختیها ممکن است به ۱۰% برسد که البته در یک تونل با دکا ملا" غیرقابل قبول می باشد. البته جریان درپایین دست نازل یکنواخت خواهد شد. ولی این به مفهوم این است که یک قسمت از ناحیه آزمایش جهت انجام آزمایش نامناسب می باشد.

احتمال بروز جدائی در نازل به این دلیل اهمیت فراوان دارد که جدائی موضعی سبب افزایش ضخامت لایه مرزی می گردد. جدائی در مقیاس وسیع ممکن است باعث ناپایداری جریان گردد. افزایش فشار و گرادیان فشار در طول دیوارهها مطمئناً با افزایش طول نازل قابل کم شدن می باشد ولی این طول بوسیله عواملی همچون فضا و هزینه ساخت محدود می گردد. همچنین ضخامت زیاد لایه مرزی در انتهای نازل بیش از یک اندازه بلند نامطلوب می باشد و باید در نظر گرفته شود.

مسئله طراحی مطلوب و مناسب نازل های تونل با موضوع بسیاری از تحقیقات تئوری بوده است که در اکثر کارها ئی که در این زمینه انجام گرفته بیشترین توجه به تحلیل مسائل با استفاده از جریان سیال غیرلزج شده است و کمتر به بررسی اثر ویسکوزیته در چینیــــن جریاناتی پرداخته شده است. آنچه که در این گزارش دنبال می گردد استفاده از نتایج بدست آمده از حل جریان غیرلزج و پرداختن به حل جریان غیرلزج می باشد.

۱-۴ : مطالعات تحلیلی

وقتی در یک نازل جدائی رخ ندهد، مطالعه جریان را می توان توسط معادله لاپلاس بیان کرد. که این معادله خطی برای اشکال هندسی ساده در مقایسه با معادلات ناویراستوکز نسبتاً" براحتی قابل حل می باشد. در نتیجه حل های تحلیلی بسیاری برای جریانهای پتانسیل یا تقارن محوری و جریان دوبعدی پتانسیل در داخل نازل پیشنهاد شده است.

در مواردی که جریان دوبعدی در نظر گرفته شده است، اغلب از صفحه هود و گراف سرعت استفاده گردیده است [۲]. به این نحو که یک مسیر در صفحه هود و گراف به نحوی انتخاب می‌گردد که سرعت در طول دیواره نازل را بدست دهد. و شکل دیواره نازل برای توزیع سرعت انتخاب شده با یک تبدیل به صفحه فیزیکی حاصل می‌گردد.

راه‌حلهای متعددی برای محاسبه جریان از داخل نازل متقارن وجود دارد که بیشتر اینها برای نازلهای با طول نامحدود که برای آنها منطقه با گرادیان فشار معکوس وجود ندارد، می‌باشند. یک روش تقریبی توسط وایت‌هید [۳] (Whitehead) ارائه شده که در آن جریان از میان نازل دوبعدی با همان شکل دانسته شده است. مورل [۴] جریان از یک سری نازل که شکل دیواره آنها بصورت دو منحنی درجه سوم بود آنالیز کرد. با استفاده از شرط جدائی استرا تفورد او توانست قیدهای موجود در طراحی را بدست بیاورد که شامل اندازه سرعت خروجی و غیریکنواختی در مقطع خروجی بودند. نتایج اصلی بدست آمده از کار او عبارت بودند از:

۱- نسبت سطح مقطعهای بزرگ در نازل یک نوسان در سرعت خروجی خودبخاطر شتاب زیاد سیال دارد اما اگر این نسبت از ۵ کمتر باشد بیشتر توجه باید به وجود جدائی بشود.

۲- حتی اگر سرعت در مقطع خروجی یکنواخت باشد، جدائی نازل وجود دارد.

یک حل نیز برای نازلهای با تقارن محوری بر اساس حل سری معادله لاپلاس برای تابع پتانسیل ویا حل معادله استوکس بلترامی برای تابع جریان، با توجه به یک توزیع سرعت مشخص در طول خط محوری باشد. این حل تعداد نامحدودی سطح جریان را ایجاد می‌کند و در ترین این سطوح جریان (که کوتاهترین تراکم را نتیجه می‌دهد) با گرادیان فشار مناسب به عنوان شکل دیواره نازل انتخاب می‌گردد.

روشهای فوق الذکر اطلاعات کمی در مورد یک طرح بهینه برای شکل نازل و طول آن بدست می‌دهد و حلها را فقط ابزاری ریاضی هستند که برای تحلیل جریان بکار برده می‌شوند. کاربرد این ابزار برای طرح نازل محتاج به این است که طرح ابتدا مقادیری

پیشنهادی داشته باشد و سپس با سعی و خطا شکل مطلوب و طول نازل را بدست آورد . مسئله دیگری که در مورد طرح نازل با تقارن محوری باید در نظر داشت این است که حلهای ارائه شده در این مورد فقط برای نازل های با طول نامحدود که در دوانتهای آن بصورت اکسپرانسیلی کاهش پیدا می کند معتبر می باشد . بنا بر این طراح باید یک مشکل اضافی که تسطیح زوایای نازل از محل مناسبی در طول نازل می باشد مواجه است ولی می تواند امیدوار بود که این روش لااقل بصورت تقریبی برای با طول محدود مفید باشد . به دلیل اشکالات ذکر شده در حلهای تحلیلی طراحان اغلب روشهایی در طراحی را انتخاب می کنند که زیاده پیچیده نباشد .